

- τιών και οι συνολικές ποσότητες που οι κατηγορίες αυτές δύνανται να απορροφήσουν δεν ορίζονται κατά τρόπο αυθαίρετο. Μιά τέτοια ρύθμιση δεν θίγει την ίση μεταχείριση των εν λόγω επιχειρηματιών, εφ' όσον εφαρμόζεται από τα ένδιαφερόμενα κράτη σε όλους τους εγκατεστημένους στο έδαφός τους επιχειρηματίες.
2. Τό γεγονός ότι ένα κράτος μέλος λαμβάνει επίσης υπ' όψη του, σε περιορισμένη κλίμακα, τις αγορές βοείου κρέατος από τα απόθεματά των οργανισμών παρεμβάσεως, ως κριτήριο κατανομής του μεριδίου από την κοινοτική δασμολογική ποσόστωση κατεψυγμένου βοείου κρέατος, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68, σκοπός του οποίου είναι να αποτρέψει, κατά τη διάθεση προϊόντων που έχουν αγοραστεί από τους οργανισμούς παρεμβάσεως, κάθε διαταραχή της αγοράς και να διασφαλίσει την ίση πρόσβαση στα εμπορεύματα που διαθέτουν οι εν λόγω οργανισμοί. Αντιθέτως, δεν δικαιολογείται να λαμβάνονται υπ' όψη μόνο οι αγορές από ένα συγκεκριμένο οργανισμό παρεμβάσεως.
 3. Τό οικονομικό όφελος που αποκομίζουν οι επιχειρηματίες από τη συμμετοχή τους στην κατανομή της κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως δεν χορηγείται από κρατικούς πόρους, αλλά από κοινοτικούς πόρους, εφ' όσον η μη καταβαλλομένη εισφορά αποτελεί μέρος των τελευταίων αυτών πόρων. Η ένδεχομένη εσφαλμένη εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, εστω και υπό μορφή εσφαλμένης κατανομής μιας δασμολογικής ποσοστώσεως, δεν δύναται να εκτιμηθεί παρά υπό τό πρίσμα της παραβάσεως των σχετικών διατάξεων του εν λόγω δικαίου, χωρίς να δύναται, αντιθέτως, να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση ή ως χορηγούμενη από κρατικούς πόρους.
 4. Τό γεγονός ότι ένα κράτος μέλος λαμβάνει επίσης υπ' όψη του τις εισαγωγές ή τις εξαγωγές βοείου κρέατος προς άλλα κράτη μέλη ή τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες όταν προβαίνει στην κατανομή του μεριδίου του από την κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας δεν συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 213 ως 215/81,

που έχουν ως αντικείμενο τρεις αιτήσεις του Hessischer Verwaltungsgerichtshof προς τό Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, μέ τις οποίες ζητείται στο πλαίσιο των διαφορών που έκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

NORDDEUTSCHES VIEH- UND FLEISCHKONTOR HERBERT WILL, 'Αμβούργο,

TRAWAKO, TRANSIT-WARENHANDELS-KONTOR GMBH & Co., 'Αμβούργο,

και

GEDELFI, GROSSEINKAUF GMBH & Co., Κολωνία,

κατά

BUNDESANSTALT FÜR LANDWIRTSCHAFTLICHE MARKTORDNUNG, Φραγκφούρτη επί του Μάιν,

ή έκδοση προδικαστικής απόφασεως ως προς την έρμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί άνοιγματος, κατανομής και τρόπου διαχειρίσεως μίας κοινοτικής δασμολογικής ποσοτώσεως για κατεψυγμένο βόειο κρέας της διακρίσεως 02.01 A II 6) του κοινού δασμολογίου (ΑΒΙ. L 336, 1979, σ. 3) και του άρθρου 7, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής όργανώσεως άγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ είδ. έκδ. 03/003, σ. 72),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, U. Everling και Α. Χλωρό, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco και T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εισαγγελεύς: P. VerLoren van Themaat
 γραμματεύς: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Σύμφωνα με ύποχρέωση πού ανέλαβε στο πλαίσιο του GATT ή Κοινότητας άνοίγει έτησίως μία δασμολογική ποσόστωση για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας της διακρίσεως 02.01 A II του ΚΔ. Για τό 1980, ή ποσόστωση αυτή, ή όποια ύπόκειται σε τελωνειακό δασμό 20 % και είναι έλεύθερη είσφορας, καθωρίσθη σε 50 000 τόννους μέ τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79. Ό έν λόγω κανονισμός κατένειμε σε κάθε κράτος μέλος ένα ποσοστιαίο μερίδιο. Τό άρθρο 3,

παράγραφος 1 αυτού, όρίζει ότι «τά κράτη μέλη θεσπίζουν τίς αναγκαίες διατάξεις για να έξασφαλίσουν σε όλους τους ενδιαφερομένους έπιχειρηματίες πού είναι έγκατεστημένοι στό έδαφός τους την έλεύθερη συμμετοχή στα μερίδια πού έχουν κατανεμηθεί σε κάθε κράτος μέλος».

Στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μέχρι τό 1979 έπετρέπετο να συμμετάσχουν στό ποσοστιαίο μερίδιο, σχεδόν άποκλειστικώς, όσοι πραγματοποιούσαν είσαγωγές βοείου κρέατος από τρίτες χώρες. Ένα νέο σύστημα κατανομής, έθεσπίσθη μέ την κανονιστική απόφαση (Ver-

ordnung) του όμοσπονδιακού ύπουργού οικονομικών, της 19ης Δεκεμβρίου 1979, περί των άρχων κατανομής του γερμανικού μεριδίου της συνολικής κοινοτικής ποσοστώσεως για τό 1980 (Bundesanzeiger No 241, σ. 2).

Σύμφωνα με τό άρθρο 2 της ανωτέρω απόφάσεως τό 75 % της ποσότητας που αντιπροσωπεύει τό ποσοστιαίο μερίδιο κατανέμεται στους έπιχειρηματίες, ανάλογα με τίς εισαγωγές που πραγματοποιήσαν στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά τό διάστημα μεταξύ 1977 και 1979, από τό όποίο 85 % παρέχεται στους έπιχειρηματίες που είχαν πραγματοποιήσει εισαγωγές από τρίτες χώρες και 15 % στους εισαγωγείς βοείου κρέατος από κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ένα περαιτέρω μερίδιο 15 % κατανέμεται βάσει των εξαγωγών σε τρίτες χώρες και κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με έτη αναφοράς επίσης τά έτη 1977 μέχρι 1979. Τό υπολειπόμενο 10 %, κατενεμήθη σύμφωνα με τίς άγορές βοείου κρέατος από τον γερμανικό οργανισμό παρεμβάσεως (Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung, έφ' έξης BALM). Ό οργανισμός παρεμβάσεως είναι επίσης επιφορτισμένος με την κατανομή, μέσω της χορηγήσεως άδειών εισαγωγής.

Δεδομένου ότι οι κοινοτικές τιμές του βοείου κρέατος είναι πολύ υψηλότερες από τίς τιμές που ισχύουν στις σημαντικότερες υπερπόντιες τρίτες χώρες που παράγουν τό προϊόν αυτό, ή πώληση του κατεψυγμένου βοείου κρέατος που περιλαμβάνεται στην ποσόστωση είναι ιδιαίτερα πλεονεκτική, έτσι ώστε ή συμμετοχή στην κατανομή της ποσοστώσεως να αντιπροσωπεύει για τους έπιχειρηματίες σημαντικό κέρδος.

Οι έπιχειρήσεις Will, Trawako και Gedelfi εισάγουν συνήθως στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατεψυγμένο βόειο κρέας από τρίτες χώρες. Τό 1980, μετά την έναρξη της ισχύος της νέας κανονιστικής ρυθμίσεως περί κατανομής της ποσοστώσεως έλαβαν ένα μέρος από τό γερμανικό μερίδιο, πολύ μικρότερο από αυτό που τους είχε κατανεμηθεί τά προηγούμενα έτη. Έπειδή έθεώρησαν ότι ή κανονιστική απόφαση (Verordnung) του

όμοσπονδιακού ύπουργού οικονομικών, της 19ης Δεκεμβρίου 1979, στην όποία όφειλετο ή μείωση, άντέβαινε προς τό κοινοτικό δίκαιο, κάθε μία από τίς τρεις έπιχειρήσεις ήσκησε προσφυγή ένάντιον του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, ζητώντας από τίς γερμανικές διοικητικές άρχές την χορήγηση άδειών εισαγωγής στά πλαίσια της ποσοστώσεως για ποσότητα μεγαλύτερη εκείνης που είχε χορηγηθεί. Οι προσφυγές αυτές άπερίφθησαν σε πρώτο βαθμό, τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof, όμως, ένάντιον του όποιου ήσκησαν έφεση οι προσφευγουσες, υπέβαλε προς τό Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με τρεις διατάξεις της 25ης Ιουνίου 1981 τά ακόλουθα προδικαστικά έρωτήματα:

- «1. Τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 26ης Δεκεμβρίου 1979, περί ανοίγματος, κατανομής και τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας της διακρίσεως 02.01 A II 6) του κοινού δασμολογίου (έτος 1980, ΑΒΙ. L 336 της 29ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 3) πρέπει να έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι με την εφαρμογή του αϊρεται ή ίση μεταχείριση των έπιχειρηματιών που είναι έγκατεστημένοι στά διάφορα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθ' όσον πρόκειται για την κατανομή από τά διάφορα κράτη μέλη των ποσοστιαίων μεριδίων τους της συνολικής κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό έτος 1980 του κατεψυγμένου βοείου κρέατος;
2. Τό άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως άγορας στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003 σ. 72) πρέπει να έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλεται να έξασφαλισθεί ή γενική ίση μεταχείριση όλων όσων άγοράζουν προϊόντα από τον έθνικό οργανισμό παρεμβάσεως μέχρι της περατώσεως κάθε έμπορικης πράξεως; Η μήπως ή διάταξη αυτή έπι-

τρέπει να παρέχονται εκ των υστέρων, σ' ένα κράτος μέλος, στους αγοραστές προϊόντων από την παρέμβαση, μέσω συμμετοχής σε μία κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, όφελη τα όποια δεν παρέχονται στους αγοραστές αυτούς σε άλλα κράτη μέλη;

3. "Όταν ιδίως πρόκειται για ενίσχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους, συμβιβάζεται μήπως με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ή παροχή μεριδίου από την κοινοτική δασμολογική ποσόστωση του έτους 1980, για τό θόειο κρέας, στους γερμανούς εκείνους εισαγωγείς που εισήγαγαν θόειο κρέας από κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και στους γερμανούς εξαγωγείς, ιδίως εκείνους που εξέηγαγαν θόειο κρέας σε κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;

4. "Ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας" κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 είναι επίσης και εκείνος που αγοράζει θόειο κρέας σ' ένα κράτος μέλος και τό μεταπωλεί εν συνεχεία στο έξωτερικό;»

Τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof αναπτύσσει στο σκεπτικό των διατάξεών του τους λόγους που τό οδήγησαν να ζητήσει έρμηνεία του κοινοτικού δικαίου.

"Έκρινε ότι επεβάλλετο αυτή ή έρμηνεία για να δυνηθεί να κρίνει:

- α) αν ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 είναι έγκυρος, δεδομένου ότι οι διατάξεις του (ιδίως τό άρθρο 3, παράγραφος 1) φαίνεται να αντιβαίνουν προς όρισμένους κανόνες του υπερέτερου κοινοτικού δικαίου·
- β) αν τό έθνικό σύστημα κατανομής του μεριδίου της δασμολογικής ποσοστώσεως που είχε παραχωρηθεί στην Όμο-

σπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι σύμφωνο με τό κοινοτικό δικαιο, δεδομένου ότι επιτρέπει να συμμετάσχουν στην ποσόστωση πολλές κατηγορίες επιχειρηματιών, οι όποιες δεν είχαν ληφθεί υπ' όψη κατά την προγενεστερώς ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

Οι περί παραπομπής διατάξεις έπρωτοκολλήθησαν στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Ιουλίου 1981.

Με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1981, τό Δικαστήριο, εν όψει της συναφείας των έρωτημάτων και της ταυτότητος των πραγματικών περιστατικών, εκ των όποιων ανέκυψαν οι διαφορές, απέφασισε να ενώσει τίς τρείς υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφάσεως.

Σύμφωνα με τό άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις ή κυβέρνηση της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας εκπροσωπούμενη από τον Martin Seidel· ή επιχείρηση Will, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Άμβούργου Peter Wendt και Hans E. Heyn· ή επιχείρηση Trawako εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Άμβούργου Fritz Modest και τους συνεργάτες του· ή επιχείρηση Gedelfi, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Κολωνίας Dietrich Ehle και τους συνεργάτες του και ή Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από τον Jörn Sack, μέλος της νομικής της υπηρεσίας.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητού δικαστού και μετ' άκρόαση του γενικού εισαγγελέως τό Δικαστήριο απέφασισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Όστόσο, ή επιχείρηση Gedelfi και ή Έπιτροπή έκλήθησαν να απαντήσουν, κατά την διάρκεια της προφορικής διαδικασίας σε όρισμένα έρωτήματα καθώς και να παράσχουν διευκρινίσεις επί όρισμένων σημείων.

II — Παρατηρήσεις που κατετέθησαν σύμφωνα με το άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ

α) *Έπί του πρώτου ερωτήματος*

Η *επιχείρηση Will* θεωρεί ότι η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού 2956/79 δεν είναι παρά η λογική συνέπεια της κατανομής της δασμολογικής ποσοστώσεως σε έθνικά μερίδια, σύμφωνα με τις ανάγκες των κρατών μελών, κατά το άρθρο 2, ή δε ανωτέρω ρύθμιση, αυτή καθ' εαυτή, συμβιβάζεται απόλυτως με το άρθρο 40, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ.

Τήν ίδια άποψη υποστηρίζει η *επιχείρηση Gedelfi*, σύμφωνα με την όποια η παροχή στα κράτη μέλη διαφορετικών ποσοστιαίων μεριδίων ή η κατανομή των μεριδίων αυτών σύμφωνα με έθνικές διατάξεις δεν θίγει την ισότητα μεταχειρίσεως των πολιτών της Κοινότητας, έφ' όσον η παρέμβαση των κρατών μελών περιορίζεται αποκλειστικώς στην διοικητική διενέργεια της έν λόγω κατανομής (6λ. απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1973, Grosoli, 131/73, Slg. 1973, σ. 1555). Οι κανόνες του έθνικού δικαίου περί κατανομής δεν πρέπει να επηρεάζουν τους μηχανισμούς του κοινοτικού δικαίου ή της πολιτικής οργανώσεως της αγοράς που αφορούντά έν λόγω προϊόντα. Σε έναντία περίπτωση θά άπειλουντο τά κοινά στοιχεία οργανώσεως της αγοράς και τά κράτη μέλη θά είχαν την δυνατότητα — μέσω του καθορισμού των κριτηρίων κατανομής της ποσοστώσεως, ή όποια είναι πλεονεκτική από άπόψεως δασμών — να εφαρμόσουν μία κοινή άγροτική πολιτική που να εύνοει όρισμένες επιχειρήσεις της έθνικής αγοράς ή όποια, αυτή καθ' εαυτή, δεν ύφίσταται πλέον.

Η *επιχείρηση Trawako* προβάλλει ότι η κοινοτική φύση των ποσοστώσεων του GATT έπιβάλλει να διασφαλισθεί «ή ίση και άπρόσκοπτη συμμετοχή όλων των ένδιαφε-

ρομένων επιχειρήσεων της Κοινότητας» στις έν λόγω ποσοστώσεις (κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79, 2η αίτιολογική σκέψη).

Κατ' άρχήν, λοιπόν, η κατανομή των ποσοστώσεων αυτών σε μερίδια που προορίζονται για τά διάφορα κράτη μέλη, είναι άσυμβίβαστη προς την κοινοτική τους φύση. Όπως, άλλωστε, προκύπτει από την 4η αίτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 τό Συμβούλιο άπεδέχθη την κατανομή αυτή και άφησε στά κράτη μέλη την έπιλογή του συστήματος διαχειρίσεως των ποσοστιαίων μεριδίων τους έχοντας άποκλειστικώς ύπ' όψη τόν σχετικά περιορισμένο όγκο των έν λόγω ποσοστώσεων.

Η *κυβέρνηση της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας* άφοδ παρατήρησε ότι τό πρώτο έρώτημα άφορά πράγματι τό κύρος του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79, έτόνισε ότι η διάταξη αυτή δεν δημιουργεί διακρίσεις και συνεπώς δεν παραδιάζει κανένα ιεραρχικώς υπέρτερο κανόνα του κοινοτικού δικαίου.

Πράγματι, η γενική άρχή της ισότητας που περιέχεται στην συνθήκη ΕΟΚ, έπιβάλλει να μην άντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό καταστάσεις όμοιες, «έκτός άν μία διαφοροποίηση είναι αντικειμενικώς δικαιολογημένη». Άκριδώς όμως, στην περίπτωση των μεριδίων μιας κοινοτικής ποσοστώσεως που παρέχονται σε κάθε κράτος μέλος, η κατανομή θάσει του τόπου έγκαταστάσεως των ένδιαφερομένων επιχειρηματιών είναι αντικειμενικώς έπιβεδλημένη ώστε να άποφευχθουν έκτροπές του έμπορίου, οι όποιες θά ήδύναντο να άπολήξουν σε μία πραγματική κατανομή της ποσοστώσεως μεταξύ των κρατών μελών έντελώς διαφορετική από εκείνη στην όποια προέδη τό Συμβούλιο.

Η *Έπιτροπή* ύπογραμμίζει κατ' άρχάς ότι στις άποφάσεις που έχει εκδώσει μέχρι τώρα τό Δικαστήριο σχετικά με τά έθνικά μέτρα έκτελέσεως της κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως, δεν διατυπώνονται άντιρρήσεις κατά της κατανομής της

μεταξύ των κρατών μελών βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ή κατά της μεταδιβάσεως στα κράτη μέλη της εξουσίας διαχειρίσεως της ποσοτώσεως αυτής στο πλαίσιο του μεριδίου που τους έχει παραχωρηθεί.

Συνάγεται, συνεπώς, ότι αυτός ο τρόπος διαχειρίσεως συμβιβάζεται, κατά βάση, με την κοινοτική φύση της δασμολογικής ποσοτώσεως. Η μέθοδος αυτή δεν συνιστά ίσως την καλύτερη δυνατή λύση, έχει όμως πολλά πλεονεκτήματα: εξασφαλίζει μία εύρεια γεωγραφική κατανομή του προϊόντος, καθιστά δυνατή μία καλύτερη εκτίμηση των ειδικών αναγκών των επιχειρηματιών που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος των κρατών μελών και προϋποθέτει μία απλούστερη διοικητική διαδικασία για την κατανομή της ποσοτώσεως.

Η κατανομή της κοινοτικής ποσοτώσεως μεταξύ των κρατών μελών δικαιολογείται, συνεπώς, από λόγους αντικειμενικούς, οι οποίοι αποκλείουν το ενδεχόμενο υπάρξεως κάποιας παραδιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Βεβαίως, η διαχείριση εκ μέρους των κρατών μελών των μεριδίων της κοινής ποσοτώσεως, δυνατόν να καταλήξει σε όρισμένες διαφοροποιήσεις ως προς την μεταχείριση των επιχειρηματιών στα διάφορα κράτη μέλη, εν τούτοις όμως, η τήρηση της απαγορεύσεως κάθε αυθαιρέτου άποφάσεως και η εξασφάλιση της συμμετοχής στην ποσόστωση όλων των επιχειρηματιών, που άπορρει από το κοινοτικό δίκαιο, συγκρατεί τις διαφορές αυτές σε στενά πλαίσια.

Η Επιτροπή προτείνει επομένως να δοθεί στο έρώτημα ή απάντηση ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 δεν παραδιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με το να μεταδιβάσει στα κράτη μέλη την εξουσία διαχειρίσεως, υπό ιδία τους ευθύνη, των μεριδίων της κοινής ποσοτώσεως που τους έχουν παραχωρηθεί.

β) Επί του δευτέρου ερωτήματος

Οι Will, Gedelfi και Trawako υποστηρίζουν ότι στο έρώτημα αυτό η απάντηση πρέπει να είναι αρνητική. Πράγματι, ύπογραμμί-

ζουν ότι η αντίθεση μεταξύ της νέας γερμανικής κανονιστικής πράξεως και του κοινοτικού δικαίου είναι πρόδηλη.

Τό άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 όριζει ότι κατά την διάθεση των προϊόντων που αγοράζονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως: α) πρέπει να άποφεύγεται κάθε διαταραχή της αγοράς· β) πρέπει να εξασφαλίζεται η ίσότης προσβάσεως στα έμπορεύματα για όλους τους ενδιαφερομένους· γ) πρέπει να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση όλων των αγοραστών. Η παραχώρηση του 10 % της ποσοτώσεως στους εγκατεστημένους στην Γερμανία αγοραστής κρέατος από τους οργανισμούς παρεμβάσεως παραδιάζει μία προς μία τίς εν λόγω αρχές.

Υπάρχει διαταραχή της αγοράς όταν μία εγκατεστημένη στην Γερμανία επιχείρηση, ή όποια αγοράσε κρέας από τά άποθέματα της παρεμβάσεως, αποκτά χρηματικά όφελή από την συμμετοχή της στην δασμολογική ποσόστωση, ενώ κάθε άλλη επιχείρηση εγκατεστημένη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους αποκλείεται από τά όφελή αυτά.

Τά έμπορεύματα δέν διατίθενται κατά τρόπο ίσο σε όλους τους ενδιαφερομένους. Έπειδή μία σημαντική ποσότης του βοείου κρέατος που πωλεί ό οργανισμός παρεμβάσεως, ύπόκειται σε μεταποίηση μόνο ό οικονομικός τομεύς της μεταποιητικής βιομηχανίας δικαιούται να αγοράζει. Οί επιχειρηματίες του τομεύς αυτού είναι κατά κανόνα «παραδοσιακοί εισαγωγείς» βοείου κρέατος. Έν τούτοις, τους παρέχεται στην Γερμανία ένα συμπληρωματικό όφελος, λόγω του ότι όρισμένες πωλήσεις κρέατος που προέρχεται από τά άποθέματα της παρεμβάσεως, διοχετεύονται προς τόν δικό τους οικονομικό τομέα, γεγονός που έχει ως άποτέλεσμα ότι τό μερίδιο της ποσοτώσεως που λαμβάνει ή μεταποιητική βιομηχανία αυξάνει περισσότερο από τό μερίδιο των επιχειρήσεων που διενεργούν άποκλειστικώς εισαγωγές.

Τέλος, ή άπόκτηση ενός μεριδίου από την ποσόστωση του GATT συνιστά πλεο-

νέκτημα που αντιδίνει προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που έπρεπε να εξασφαλιστεί σε όλους τους αγοραστές έμπορευμάτων που προέρχονται από τα άποθέματα της παρεμβάσεως. Πράγματι, οι έγκατεστημένες στην Γερμανία έπιχειρήσεις, επειδή, λόγω των αγορών τους από τον οργανισμό παρεμβάσεως, πριμοδοτούνται υπό την μορφή δικαιωμάτων εισαγωγής στο πλαίσιο της ποσοτώσεως του GATT, έχουν επίσης την δυνατότητα να προσφέρουν σε ένα νέο διαγωνισμό για πώληση κρέατος παρεμβάσεως, καλύτερες τιμές από εκείνες που είναι σε θέση να προσφέρουν οι ανταγωνιστές άλλων κρατών μελών, οι οποίοι δεν πριμοδοτούνται αναλόγως.

Στά έπιχειρήματα αυτά ή Trawako προσθέτει ότι οι ποσοτώσεις του GATT έχουν άνοιχθεί για να διατηρηθούν και να διευρυνθούν οι έμπορικές σχέσεις με τις χώρες που είναι παραδοσιακά εξαγωγείς κρέατος και για να άπορευχθεί έπομένως — για πολιτικούς επίσης λόγους — να διατρέξουν κίνδυνο, να τροποποιηθούν ή άκόμα και να καταργηθούν τά από μακροδύφισταμένα έμπορικά ρεύματα. Οι άγορές, όμως, έμπορευμάτων από τά άποθέματα της παρεμβάσεως δεν άφορούν κατά κανένα τρόπο τις έμπορικές σχέσεις με τις χώρες που έξάγουν βόειο κρέας, ούτε, πολύ περισσότερο, δύνανται να διατηρήσουν ή να εύνοήσουν τις εν λόγω σχέσεις.

Η *κυβέρνηση της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας* αναφέρει κατ' αρχάς ότι μία έθνική κανονιστική ρύθμιση ή όποια προβλέπει την κατανομή ενός όρισμένου μέρους του έθνικού ποσοστιαίου μεριδίου βάσει των άγορών που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό παρεμβάσεως έχει ήδη κριθεί από τό Δικαστήριο ότι συμβιδάζεται με τό κοινοτικό δίκαιο (άπόφαση Grosoli της 23ης Ιανουαρίου 1980). Διατυπώνει κατόπιν όρισμένες παρατηρήσεις ως προς την σχέση που ύφίσταται μεταξύ, άφ' ενός της κοινής οργανώσεως άγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και, άφ' έτέρου, της δασμολογικής ποσοτώσεως του GATT. Αντιθέτως προς την άποψη του παραλέποντος δικαστηρίου, σύμφωνα με την όποια φαίνεται να άπαιτείται μία συμφωνία μεταξύ των διατάξεων του GATT και των διατάξεων της κοινής οργανώσεως άγοράς, ή όμοσπον-

διακή κυβέρνηση θεωρεί ότι ή δασμολογική ποσόστωση του GATT συνιστά παρέκκλιση από τις αρχές της κοινής οργανώσεως άγοράς, ή όποια έχει ένσυνειδήτως θεσπισθεί για λόγους έμπορικής πολιτικής. Η παρέκκλιση αυτή συνεπάγεται άναγκαστικά, την παρεμβολή έμποδίων στην λειτουργία των μηχανισμών της οργανώσεως άγοράς, ανεξαρτήτως από τό σύστημα κατανομής που υιοθετείται.

Κατά την άποψη της όμοσπονδιακής κυβερνήσεως, τό Συμβούλιο, με τις περί ποσοτώσεως του GATT διατάξεις, έχει θεσπίσει μία κανονιστική ρύθμιση διαφορετική από εκείνη της οργανώσεως άγοράς, τά όρια ισχύος της όποιας δεν δύνανται να άναζητηθούν παρά στην ίδια την συνθήκη ΕΟΚ.

Η *Έπιτροπή* θεωρεί ότι τό έρώτημα που έχει ύποβληθεί στο Δικαστήριο, θέτει δύο προβλήματα που πρέπει να διαχωρισθούν:

- α) αν τά κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν τις άγορές από τον οργανισμό παρεμβάσεως ως κριτήριο για την κατανομή του μεριδίου τους από την ποσόστωση GATT,
- β) αν δύνανται να λαμβάνουν προς τον σκοπό αυτό ύπ' όψη τους μόνο τις άγορές που πραγματοποιούνται από τον δικό τους οργανισμό παρεμβάσεως.

Ός προς τό πρώτο σημείο, ή Έπιτροπή παρατηρεί ότι ή νομολογία του Δικαστηρίου, προσέδωσε στην έννοια του «έπιχειρηματία» που χρησιμοποιείται από της θεσπίσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2891/77, μία σημασία εύρύτερη από την έννοια του «είσαγωγέως» που έχρησιμοποιείτο στους προγενέστερους κανονισμούς και ότι, έπομένως, είναι σύμφωνο προς τό κοινοτικό δίκαιο να λαμβάνονται επίσης ύπ' όψη, παράλληλα με τους εισαγωγείς έμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρών, και άλλες ομάδες έπιχειρηματιών. Στο πλαίσιο αυτό, οι άγορές βοείου κρέατος από τους οργανισμούς παρεμβάσεως δύνανται να θεωρηθούν ως ιδιαίτερος πρόσφορα κριτήρια έπιλογής.

Η Έπιτροπή άναγνωρίζει ότι ή συμμετοχή στο ποσοστιαίο μερίδιο της ποσοτώσεως GATT των άγοραστών κρέατος που είναι έγκατεστημένοι στην Γερμανία, δύνανται να προκαλέσει άνισότητα μεταχειρίσεως των

ἀγοραστών τῆς Κοινότητος, τονίζει ὅμως ὅτι αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα πού ἔχει μεταβιβάσθῃ στὰ κράτη μέλη νὰ διαχειρίζονται τὰ μερίδιά τους καὶ ἀποτελεῖ ἀναγκαία συνέπεια τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ ὅτι παρεβιάσθησαν τὰ ὄρια πού ἔχουν τεθεῖ μὲ τὴν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου στὰ κράτη μέλη.

Τὸ πρόβλημα γίνεται ἀκόμη δυσκολότερο ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψη ὅτι πολλές πωλήσεις κρέατος παρεμβάσεως πραγματοποιιοῦνται μὲσω διαγωνισμοῦ. Πράγματι, στὴν περίπτωση αὐτὴ οἱ ἐγκατεστημένοι στὴν Γερμανία ἀγοραστές δύναται νὰ προσφέρουν ὑψηλότερη τιμὴ ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστές τους, διότι ἡ δυνατότης πού ἔχουν νὰ μετέχουν στὴν ποσόστωση τοῦ GATT τοὺς παρέχει ἓνα πλεονέκτημα πού δὲν ἔχουν οἱ ἐγκατεστημένοι σὲ ἄλλα κράτη μέλη ἀγοραστές. Ὡστόσο, τὸ πλεονέκτημα αὐτὸ εἶναι ἐλάχιστο δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμετεχόντων εἶναι πολὺ μεγάλος, ἡ δὲ συνολικὴ ποσότης τοῦ ἐμπορεύματος πού κατανέμεται κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο πολὺ μικρῆ.

* Ἄλλωστε, ἂν ὅλο τὸ ποσοστιαῖο μερίδιο πού ἔχει χορηγηθῇ σὲ ἓνα κράτος μέλος κατενέμετο μεταξὺ ἐνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες εἰσάγουν ὄρειο κρέας ἀπὸ τρίτες χώρες, ἡ θέσις τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν στὴν ἀγορὰ θὰ ἐνισχύετο σημαντικῶς, λόγω τοῦ οἰκονομικοῦ πλεονεκτήματος πού θὰ εἶχαν, ἔτσι ὥστε νὰ ἔχουν κί' αὐτές ἐπίσης, τὴν εὐχέρεια νὰ προσφέρουν, στίς πραγματοποιούμενες μὲ διαγωνισμό πωλήσεις τιμές ὑψηλότερες ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐπιχειρηματίες. Ἀντιθέτως, ἂν τὸ οἰκονομικὸ πλεονέκτημα πού συνεπάγεται ἡ συμμετοχὴ στὴν ποσόστωση διαμοιράζεται σ' ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ, ἡ ἐπίπτωσή του στὴν ἀνταγωνιστικὴ ἱκανότητα τῶν ἐπιχειρήσεων μειοῦται. Ἐπομένως, τόσο ἡ ἰσότητα συμμετοχῆς στίς πραγματοποιούμενες μὲ διαγωνισμό πωλήσεις, ὅσο καὶ ἡ ἴση μεταχείρισις τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἐνισχύονται περισσότερο ἀπὸ ἓνα σύστημα κατανομῆς, κατὰ τὸ ὅποιο λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὁ μεγαλύτερος δυνατὸς ἀριθμὸς ἐπιχειρηματιῶν, παρὰ ἀπὸ ἓνα σύστημα πού συγκεντρώνει τὰ πλεονεκτήματα σ' ἓνα μικρὸ ἀριθμὸ προσώπων.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερο σημεῖο, ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ, ἀντιθέτως, ὅτι τὸ γερμανικὸ σύστημα ἀντίκειται πρὸς τὸ κοινοτικὸ δίκαιο. Πράγματι, ἡ ἀναφορά, ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴ στὴν ποσόστωση τοῦ GATT, ἀποκλειστικῶς στίς ἀγορές ἀπὸ τὸν γερμανικὸ ὄργανισμό παρεμβάσεως δὲν δύναται λογικῶς νὰ δικαιολογηθῇ. Σύμφωνα μὲ τὸ κοινοτικὸ δίκαιο, στίς ἀγορές καὶ πωλήσεις ἀπὸ τοὺς ὄργανισμοὺς παρεμβάσεως γιὰ τὸ ὄρειο κρέας, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ μετέχουν ὅλοι οἱ ἐπιχειρηματίες τῆς Κοινότητος· ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μέτρα τῆς παρεμβάσεως ἀφοροῦν τὸ ὄρειο κρέας πού κατὰγεται ἀπὸ ὅλη τὴν Κοινότητα, χρηματοδοτοῦνται δὲ ἀπὸ αὐτήν. Τὰ ἀποθέματα παρεμβάσεως, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, δὲν ἀνήκουν στὰ διάφορα κράτη μέλη ἀλλὰ στὴν Κοινότητα.

Ἐπ' αὐτές τίς περιστάσεις εἶναι ἀυθαίρετο νὰ συνδυάζεται ἓνα οἰκονομικὸ πλεονέκτημα, πού προέρχεται ἀπὸ μία κοινοτικὴ ποσόστωση, μὲ τίς ἀγορές ἀπὸ ἓνα συγκεκριμένον ὄργανισμό παρεμβάσεως. Οἱ ἀγορές ἀπὸ ὅλους τοὺς ὄργανισμοὺς παρεμβάσεως πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζονται μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται κανένας ἰδιαιτέρος λόγος νὰ ἀντιμετωπισθοῦν προτιμησιακῶς τὰ ἀποθέματα τοῦ γερμανικοῦ ὄργανισμοῦ παρεμβάσεως· οὔτε ἀνακύπτουν διοικητικῆς δυσκολίες λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τίς ἀγορές ἀπὸ ἄλλους ὄργανισμοὺς παρεμβάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, συνεπῶς, προτείνει νὰ δοθῇ στὸ ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἓνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σὲ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές ὄρειο κρέατος ἀπὸ τὰ ἀποθέματα τῶν ὄργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριον κατανομῆς τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δὲν συνιστᾷ παράβασις τοῦ ἀρθροῦ 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, ἐνῶ δὲν δικαιολογεῖται νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπὸ ἓνα συγκεκριμένον ὄργανισμό παρεμβάσεως.

γ) *Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐρωτήματος*

Οἱ ἐπιχειρήσεις *Will, Gedelfi καὶ Trawako* προτείνουν νὰ δοθῇ καὶ στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀρνητικὴ ἀπάντησις.

Αναφερόμενες στά επιχειρήματα πού ανέπτυξαν σχετικά μέ τό δεύτερο ερώτημα, οι τρεις επιχειρήσεις τονίζουν ότι ούτε οι ένδοκοινοτικές συναλλαγές, ούτε οι εξαγωγές πρός τίς τρίτες χώρες έχουν μιά οποιαδήποτε σχέση μέ τίς εμπορικές σχέσεις μέ τίς χώρες πού εξάγουν κατεψυγμένο βόειο κρέας, τίς όποιες έχει σκοπό νά ενισχύσει τό άνοιγμα τών ποσοστώσεων GATT. Τά κράτη μέλη δύνανται, δεβαίως, νά επιλέξουν μόνα τους τό σύστημα διαχειρίσεως του ποσοστιαίου μεριδίου τους, δέν πρέπει όμως, μέσω της διαχείρισεως αυτής, νά επιδιώκουν ίδιους στόχους οικονομικής πολιτικής, μή προβλεπόμενους από τό κοινοτικό δίκαιο. Κατά τήν Will, όμως, ή δημοσπονδιακή κυδέρνηση, θεσιζούσα τήν νέα κανονιστική ρύθμιση περί κατανομής της ποσοστώσεως, επεδίωξε στόχους έντελώς ξένους πρός τήν κοινοτική ρύθμιση και, μάλιστα, τήν εξάλειψη τών «παλαιών κληρονομικών γεωργικών επιχειρήσεων» της άγοράς εισαγωγών και τήν άντικατάσταση τών παραδοσιακών επιχειρηματιών μέ τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς. Επίσης, δέν πρέπει τά κράτη μέλη νά εφαρμόζουν κριτήρια κατανομής πού οδηγούν σέ στρεβλώσεις του άνταγωνισμού, επηρεάζουν τήν ροή τών εμπορικών ρευμάτων και δημιουργούν διακρίσεις μεταξύ τών επιχειρηματιών, ικανές νά θίξουν τήν κοινή όργάνωση άγοράς. Η Gedelfi ύποστηρίζει σχετικώς ότι υπέπεσαν στήν άντίληψη της περιπτώσεις, κατά τίς όποιες διάφορες επιχειρήσεις εξήγαγαν και επανεισήγαγαν πολλές φορές τήν ίδια ποσότητα βοείου κρέατος μέ σκοπό νά άποκτήσουν ένα μεγαλύτερο μερίδιο από τήν ποσόστωση GATT, λόγω της συμμετοχής τους αυτής στό ένδοκοινοτικό εμπόριο.

Οι τρεις επιχειρήσεις θεωρούν, ιδίως, ότι τό γερμανικό σύστημα παραβιάζει τίς άρχές της κοινής όργανώσεως τών άγορών, καθώς και τήν απαγόρευση τών κρατικών ενισχύσεων πού προβλέπεται στό άρθρο 92 της συνθήκης ΕΟΚ.

Μία από τίς θεμελιώδεις άρχές κάθε όργανώσεως άγοράς είναι, πράγματι, ότι σέ

όφέλη γιά τήν ίδια εμπορική πράξη δέν πρέπει νά προστίθενται άλλα όφέλη, βάσει άλλων διατάξεων της ίδιας όργανώσεως άγοράς. Γιά τήν εξαγωγή, όμως, βοείου κρέατος πρός τρίτες χώρες παρέχονται ήδη επιστροφές καθώς και άντισταθμιστικά νομισματικά ποσά πού προβλέπει ό κανονισμός 974/71. Επίσης, τό ένδοκοινοτικό εμπόριο είναι άπαλλαγμένο από δασμούς και επιβαρύνσεις ισοδύναμου άποτελέσματος. Δέν θά έπρεπε, συνεπώς, νά του παρασχεθούν και άλλα πλεονεκτήματα στό πλαίσιο της κατανομής της ποσοστώσεως GATT. Η παροχή δικαιωμάτων γιά προνομιούχες ως πρός τήν εισφορά εισαγωγές σέ επιχειρήσεις πού πραγματοποίησαν εμπορικές πράξεις ως οι άνωτέρω, δύνανται επίσης νά θεωρηθεί ότι έμπίπτει στήν έννοια τών κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι ή έννοια αυτή περιλαμβάνει όχι μόνο τήν καταβολή επιχορηγήσεων αλλά επίσης και «κάθε μέτρο πού περιορίζει τά δάρη πού πρέπει κανονικώς νά φέρουν οι επιχειρήσεις».

Κατά τίς Will και Trawako, τά νέα κριτήρια κατανομής άπροκαλύπτως εισάγουν διακρίσεις, δεδομένου ότι δέν λαμβάνουν ύπ' όψη όρισμένες παραδόσεις έντός της ήμεδαπής, όπως τόν άνεφοδιασμό πλοίων και άεροσκαφών, καθώς και τόν εφοδιασμό διεθνών όργανισμών και ένόπλων δυνάμεων πού σταθμεύουν στό έδαφος του κράτους και τίς όποιες τό κοινοτικό δίκαιο έξομοιώνει πρός εξαγωγή πρός τρίτες χώρες, έστω και άν πραγματοποιούνται έντός τών όρίων ενός κράτους μέλους.

Η Will θεωρεί ότι είναι άδικοιολόγητο νά λαμβάνονται ύπ' όψη οι εξαγωγές γιά τήν συμμετοχή στήν ποσόστωση, βάσει της σκέψεως ότι οι εξαγωγές δημιουργούν τόν απαραίτητο χώρο γιά εισαγωγές στήν έσωτερική άγορά. Στήν πραγματικότητα, οι κατηγορίες και οι ποιότητες τών εξαγομένων από τήν Κοινότητα έμπορευμάτων δέν άντιστοιχούν καθόλου μ' εκείνες πού εισάγονται από τρίτες χώρες.

Ἐπίσης, καθ' ὅσον λαμβάνει ὡς στοιχεῖο ἀναφορᾶς, ὄχι μόνο τὸ κατεψυγμένο βόειο κρέας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὸ νωπὸ καὶ διατηρούμενο σέ ψυγεῖο κρέας, ἡ γερμανικὴ κανονιστικὴ ἀπόφαση περὶ κατανομῆς γιὰ τὸ 1980, ἀντιβαίνει πρὸς τὴν τετάρτη αἰτιολογικὴ σκέψη τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία, ἔχει ἀφεθεῖ στὰ κράτη μέλη ἡ ἐπιλογή τοῦ συστήματος διαχειρίσεως τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου τους ἔτσι «ὥστε νὰ διασφαλίζεται ἡ πῶ ἐνδεδειγμένη ἀπὸ οικονομικῆς ἀποψέως κατανομή».

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας* παρατηρεῖ ὅτι, σύμφωνα μὲ τὴν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, τὰ κράτη μέλη, κατὰ τὴν κατανομή τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου τους μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν, δύνανται νὰ λάβουν ἐπίσης ὑπ' ὄψη τους τὶς εἰσαγωγές, οἱ ὁποῖες ἔχουν εὐνοηθεῖ ὡς πρὸς τὴν εἰσφορά (ἀπόφαση τῆς 13ης Μαρτίου 1980, van Walsum), ἢ νὰ θεωρήσουν ὡς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες καὶ ὄσους ἐμπορεύονται σέ ἓνα γεωγραφικῶς περιορισμένο τμήμα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἢ ἀκόμη καὶ ὄσους δὲν περιλαμβάνονται κἂν στὶς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεις (ἀπόφαση τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980, Grosoli). Σύμφωνα, λοιπόν, μὲ τὴν νομολογία αὐτή, δὲν ὑφίσταται κώλυμα στὸ νὰ χρησιμοποιηθεῖ τὸ ἐνδοκοινοτικὸ ἐμπόριο ὡς κριτήριον ἀναφορᾶς γιὰ τὴν κατανομή τοῦ μεριδίου τῆς κοινοτικῆς ποσοστῶσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρέπει, νὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἡ περὶ κατανομῆς κανονιστικὴ ρύθμιση ἐρείδεται ἐπὶ κοινοτικῆς ἐξουσιοδοτήσεως στὸ πλαίσιο τῆς ρυθμίσεως τοῦ GATT. Πρέπει, ἐπομένως, νὰ κριθεῖ ἄσπευκτῶς καὶ τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης ΕΟΚ καὶ ὄχι ἄσπευκτῶς τῶν κανόνων τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς. Δὲν δύνανται ἀκόμη νὰ γίνεαι λόγος γιὰ ἐνίσχυση χορηγούμενη ἀπὸ κρατικούς πόρους, δεδομένου ὅτι πρόκειται γιὰ πλεονεκτήματα, προβλεπόμενα ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ κοινοτικὸ δίκαιο καὶ γιὰ τὴν χορήγηση τῶν ὁποίων ἐπιδαρῶνεται ἡ Κοινότης.

Ἡ *Ἐπιτροπὴ* περιορίζεται στὴν ἐξέταση τοῦ ζητήματος τῆς χορηγούμενης ἀπὸ κρα-

τικούς πόρους ἐνίσχυσεως, προβαίνει δὲ στὴν ἐξέταση τῶν ὑπολοίπων ζητημάτων κατὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος.

Παρατηρεῖ ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ 92, παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ οἱ διατάξεις τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγω συνθήκης ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν ἐνισχύσεων πού «χορηγοῦνται ἀπὸ τὰ κράτη ἢ μὲ κρατικούς πόρους». Δεδομένου ὅμως ὅτι στὴν παρούσα περίπτωσι, πρόκειται γιὰ τὴν διαχείριση μιᾶς δασμολογικῆς ποσοστῶσεως πού ἔχει ἀνοίξει ἡ Κοινότης, συνάγεται ὅτι τὸ οικονομικὸ ὄφελος πού ἀποκομίζουν οἱ ἐπιχειρηματίες πού συμμετέχουν στὴν κατανομή τῆς ποσοστῶσεως δὲν χορηγεῖται ἀπὸ κρατικούς πόρους ἀλλὰ ἀπὸ πόρους κοινοτικούς, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ καταβληθεῖσα εἰσφορά ἀποτελεῖ κοινοτικὸ πόρο. Εἶναι ἀκριβές ὅτι ἡ ἐννοια τῆς «ἐνίσχυσεως πού χορηγεῖται ἀπὸ κρατικούς πόρους» εἶναι εὐρύτερα τῆς ἐννοίας «κρατικὴ ἐνίσχυση». Εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀκριβές ὅτι καὶ ἡ ἐννοια αὐτὴ προϋποθέτει ὅτι οἱ πόροι, ἐκ τῶν ὁποίων χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση, προέρχονται ἀπὸ τὸ κράτος μέλος. Ἡ ἐσφαλμένη, ἐπομένως, ἐφαρμογὴ τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, ὑπὸ μορφῇ ὑποτιθεμένης ἐσφαλμένης κατανομῆς μιᾶς κοινοτικῆς ποσοστῶσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμηθεῖ παρὰ ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς παραβάσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγω δικαίου, χωρὶς νὰ δύνανται, ἀντιθέτως, σέ καμία περίπτωσι, νὰ θεωρηθεῖ ὡς κρατικὴ ἐνίσχυση ἢ ὡς ἐνίσχυση χορηγούμενη ἀπὸ κρατικούς πόρους. Ἄν γίνεαι δεκτὴ μιὰ διαφορετικὴ ἀντίληψη, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύνανται νὰ διώκει τὶς παραβάσεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου πού διαπράττουν τὰ κράτη μέλη καὶ οἱ ὁποῖες συνίστανται στὴν μὴ εἰσπραξὴ τῶν προβλεπομένων ἀπὸ τὸ κοινοτικὸ δίκαιο δασμῶν, ἢ στὴν ἐσφαλμένη χορήγηση τῶν προβλεπομένων ἀπὸ τὸ ἐν λόγω δίκαιο συνεισφορῶν, ὄχι μόνον δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 169, ἀλλὰ ἐπίσης δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 93 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Αὐτὸ, ὅμως, ἀποκλείεται τελείως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει, συνεπῶς, νὰ δοθεῖ στὸ ἐρώτημα ἢ ἀπάντησι ὅτι τὰ μέτρα πού

λαμβάνει ένα κράτος μέλος και τὰ ὁποῖα περιορίζονται στήν ἀπλή κατανομή μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως δέν συνιστοῦν ἐνίσχυση χορηγούμενη ἀπό τὸ κράτος ἢ ἀπό κρατικούς πόρους κατὰ τὴν ἔννοια τῶν ἄρθρων 92 ἕως 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

δ) *Ἐπὶ τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος*

Οἱ ἐπιχειρήσεις *Gedelfi* καὶ *Trawako* θεωροῦν ὅτι ὁποῖος ἀγοράζει ὄρειο κρέας σ' ἓνα κράτος μέλος γιὰ νὰ τὸ μεταπωλήσει κατόπιν σὲ μία τρίτη χώρα δέν δύναται νὰ θεωρηθεῖ ὡς «ἐνδιαφερόμενος ἐπιχειρηματίας» κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79. Τὸ συμπέρασμα αὐτὸ τὸ στηρίζουν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων πού ἀνέπτυξαν ἀναφορικῶς μέ τὰ τρία πρῶτα ἐρωτήματα. Κατὰ τὴν γνώμη τους ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξαγωγέων βοείου κρέατος στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως ἀντικεῖται στήν ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἐφ' ὅσον συνεπάγεται τὴν χορήγηση ἑνὸς εἴδους «συμπληρωματικῆς» ἐπιστροφῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀσυμβίβαστη πρὸς τὴν ἀρχὴ τῆς ἐνιαίας ἐπιστροφῆς γιὰ ὅλη τὴν Κοινότητα καὶ δύναται νὰ προκαλέσει διαταραχὴ τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ *Gedelfi* δέχεται, ἰδίως, ὅτι ἡ ἔκφραση «ἐπιχειρηματίας» πού περιέχεται στὸ ἄρθρο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 εἶναι εἰς ἑνὸς τῆς ἔννοιας «εἰσαγωγέως» πού ἐχρησιμοποιεῖτο στοὺς προγενεστέρους κανονισμοὺς, ἀμφισβητεῖ ὅμως ἂν τὸ γεγονός αὐτὸ δύναται νὰ δικαιολογήσει τὴν νέα γερμανικὴ κανονιστικὴ ρύθμιση.

Ἡ ἐπιχείρηση *Will* ἐπίσης θεωρεῖ ὅτι στὸ τελευταῖο ἐρώτημα πρέπει νὰ δοθεῖ ἀπάντηση ἀρνητικῆ. Κατὰ τὴν γνώμη της, ἡ ἔκφραση «ἐπιχειρηματίας» ἔχει ὁπωσδήποτε μία πολὺ εὐρεία ἔννοια, ἡ ὁποία ὅμως περιορίζεται σημαντικῶς λόγω τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιθέτου «ἐνδιαφερόμενος». Πράγματι, τὸ ἀνοιγμα τῆς ποσοστώσεως δύναται νὰ ἐνδιαφέρει μόνο τοὺς ἐπιχειρηματίες πού «ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ κατεψυγμένου βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν»· ὁ ὅρος «ἐνδιαφερόμενος» [γαλλικά: «intéressé»] πρέπει νὰ νοηθεῖ ὡς «ἐνδιαφερόμενος γιὰ ἐξαγωγή».

Τὰ κριτήρια κατανομῆς πού καθορίζουν οἱ διάφορες ἐθνικὲς νομοθεσίες ὡς πρὸς τὸ μερίδιο τῆς ποσοστώσεως πού ἀναλογεῖ σὲ κάθε κράτος μέλος, ἔχουν σκοπὸ νὰ καθορίσουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ γιὰ εἰσαγωγή. Αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ μέ τρεῖς τρόπους:

- α) σύμφωνα μέ τίς εἰσαγωγές βοείου κρέατος πού εἶχαν πραγματοποιηθεῖ κατὰ τὸ παρελθόν·
- β) σύμφωνα μέ τὴν κατανάλωση τοῦ εἰσαχθέντος βοείου κρέατος κατὰ κατηγορίες καταναλωτῶν·
- γ) διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο ἀνωτέρω κριτηρίων.

Τὰ κριτήρια αὐτά, τὰ ὁποῖα ἔχουν γίνῃ ἀποδεκτά καὶ τὰ τρία ἀπὸ τὴν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, προϋποθέτουν ὁπωσδήποτε τὴν υἰοθέτηση κριτηρίων κατανομῆς πού νὰ ἔχουν ἀντικειμενικὴ σχέση μέ τὴν εἰσαγωγὴ κατεψυγμένου βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν.

Ἀντιθέτως, τὰ κριτήρια πού υἰοθέτησε ἡ γερμανικὴ κανονιστικὴ ρύθμιση δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψη τοὺς «ἐνδιαφερόμενους ἐπιχειρηματίες» κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79. Τὸ γερμανικὸ σύστημα δύναται, συνεπῶς, κατὰ μέγα μέρος, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐλεύθερη συμμετοχὴ στήν ποσόστωση ἐπιχειρηματιῶν πού πράγματι ἐνδιαφέρονται. Ἡ ὑπαρξή, πράγματι, ἐνδιαφέροντος γιὰ εἰσαγωγή δέν δύναται νὰ ἀποδειχθεῖ οὔτε βάσει τῶν προηγουμένων ἐξαγωγῶν, οὔτε ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ στὸ ἐνδοκοινοτικὸ ἐμπόριο, οὔτε ἀπὸ προηγούμενες ἀγορές ἀπὸ τὸν ὄργανισμό παρεμβάσεως. Στὴν πραγματικότητα, τὸ νέο γερμανικὸ σύστημα, δημιουργεῖ τεχνητὲς ἀνάγκες εἰσαγωγῶν σὲ ἐπιχειρηματίες, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν ποτέ τέτοια ἀνάγκη καί, τελικῶς, δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψη τοὺς πραγματικούς ἐνδιαφερομένους προτιμώντας, κατὰ τρόπο αὐθαίρετο, ἄλλους ἐπιχειρηματίες.

Ἡ κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας θεωρεῖ ὅτι ἡ ἔννοια «ἐνδιαφερόμενοι ἐπιχειρηματίες» δύναται

νά περιλάβει επίσης όσους έξάγουν όόειο κρέας πρός τρίτες χώρες. Είναι, δεδαίως, άληθές ότι δύναται νά διατρέξει κίνδυνο τό ένιαίο τής έπιστροφής λόγω έξαγωγής στήν περίπτωση πού θά χορηγηθεί στους έξαγωγείς όοείου κρέατος, επιπλέον τής έπιστροφής, τό πλεονέκτημα νά εισάγουν όόειο κρέας υπό εύνοϊκό καθεστώς από άπόψεως εισφορών, αυτό, όμως, προκύπτει, στήν προκειμένη περίπτωση, από τό ότι ή όργάνωση άγοράς και ή δασμολογική ποσόστωση GATT άποτελούν δύο αυτότελώς πλήρεις ρυθμίσεις μέ άντιστοιχώς ειδικούς, άνεξαρτήτους μεταξύ των στόχους, και μέ, συνεπώς, διαφορετικά νόμια έρείσματα.

Έξ άλλου, οι έξαγωγείς είναι επίσης έμπορευόμενοι και οι ύπηρεσίες τους άποτελούν μέρος τής «άγοράς», όπως άκριβώς και οι εισαγωγές, δύνανται δέ, άκριβώς όπως και οι εισαγωγείς κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρών, νά θεωρηθούν «ένδιαφερόμενοι έπιχειρηματίες», υπό τήν εύρύτερα έννοια πού έχει προσδώσει στον όρο αυτό ή νομολογία του Δικαστηρίου.

Έκ τών άνωτέρω συνάγεται ότι στήν κατηγορία τών «ένδιαφερομένων έπιχειρηματιών» δύνανται νά περιληφθούν όλες οι έπιχειρήσεις πού άσχολούνται μέ τό έμπόριο του κρέατος και, έπομένως, δικαιολογημένως ένδιαφέρονται γιά τήν εισαγωγή κρέατος, άνεξαρτήτως του άν αναπτύσουν τήν δραστηριότητά τους στό έσωτερικό έμπόριο τής ΕΟΚ, στίς εισαγωγές ή έξαγωγές πού προορίζονται ή προέρχονται από τρίτες χώρες ή άν συναλλάσσονται μέ τόν όργανισμό παρεμβάσεως.

Η Έπιτροπή ύποστηρίζει ότι δέν άντιβαίνει πρός τό κοινοτικό δίκαιο τό νά περιληφθούν οι έξαγωγείς κρέατος μεταξύ εκείνων πού μετέχουν στήν κατανομή του γερμανικού μεριδίου τής ποσοτώσεως GATT, τόσο ως πρός τής έπιχειρήσεις πού έξάγουν πρός τρίτες χώρες, όσο και ως πρός τς έξαγωγές πρός άλλα κράτη μέλη τής Κοινότητας.

Πράγματι, σκοπός του νέου γερμανικού συστήματος είναι ή διεύρυνση του κύκλου εκείνων πού μετέχουν στήν ποσόστωση και

ή άποφυγή περιορισμού του οικονομικού πλεονεκτήματος σε μικρό αριθμό εισαγωγέων όοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρών, πράγμα πού δέν άντίκειται ούτε πρός τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79, ούτε πρός άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Πράγματι, ή εύρύτερη κατανομή τών πλεονεκτημάτων πού άπορρέουν από τήν συμμετοχή στήν ποσόστωση, μάλλον εύνοει τήν διασφάλιση ίσων συνθηκών άνταγωνισμού, παρά νοθεύει τόν άνταγωνισμό έντός τής κοινής άγοράς ή έκτός αυτής.

Κατά συνέπεια, ή Έπιτροπή προτείνει νά δοθεί στό τέταρτο έρώτημα ή έξής άπάντηση:

«Τό γεγονός ότι ένα κράτος μέλος λαμβάνει επίσης υπ' όψη του, σε περιορισμένη κλίμακα, τς εισαγωγές ή έξαγωγές όοείου κρέατος πρός άλλα κράτη μέλη και τς πρός τρίτες χώρες έξαγωγές, κατά τήν κατανομή του μεριδίου του από τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο όόειο κρέας, δέν συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου.»

III — Προφορική διαδικασία

Η έπιχείρηση Will, εκπροσωπούμενη από τόν δικηγόρο Άμβούργου Hans E. Heyn, ή έπιχείρηση Trawako, εκπροσωπούμενη από τόν δικηγόρο Άμβούργου Klaus Landry, ή έπιχείρηση Gedelfi, εκπροσωπούμενη από τόν δικηγόρο Κολωνίας Dietrich Ehle, τό Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Όμοσπονδιακό Όδρυμα Όργάνωσης Γεωργικών Άγορών), εκπροσωπούμενο από τόν Günter Drexelius, και ή Έπιτροπή τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τόν Jörn Sack, άνέπτυξαν προφορικώς τς παρατηρήσεις τους και άπήνησαν στά έρωτήματα πού τους έθεσε τό Δικαστήριο στήν συνεδρίαση τής 21ης Μαΐου 1982.

Ό γενικός εισαγγελεύς άνέπτυξε τς προτάσεις του στήν συνεδρίαση τής 9ης Ιουνίου 1982.

Σκεπτικό

- 1 Μέ τρεις διατάξεις της 25ης Ιουνίου 1981, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 20 Ιουλίου του ίδιου έτους, το Hessischer Verwaltungsgerichtshof υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, όρισμένα προδικαστικά ερωτήματα ως προς την έρμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί ανοίγματος, κατανομής και τρόπου διαχείρισεως μίας κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για κατεψυγμένο βόειο κρέας της διακρίσεως 02.01 A II 6) του κοινού δασμολογίου (ΑΒΙ. L 336, σ. 3) και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72). Δεδομένου ότι τα ερωτήματα είχαν διατυπωθεί κατά τον ίδιο τρόπο στις τρεις διατάξεις περί παραπομπής, το Δικαστήριο, με διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1981, αποφάσισε να ενώσει τις τρεις υποθέσεις προς διευκόλυνση της διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασεως.
- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο τριών διαφορών μεταξύ του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Όμοσπονδιακού Ίδρύματος Οργανώσεως Γεωργικών Αγορών) και τριών γερμανικών επιχειρήσεων που εισάγουν κατεψυγμένο βόειο κρέας από τρίτες χώρες.
- 3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 άνοιξε κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για το κατεψυγμένο βόειο κρέας χωρίς, όστά συνολικού ύψους 50 000 τόνων, για το έτος 1980. Μέ το άρθρο 2, κατανέμεται ή ποσότητα αυτή μεταξύ των κρατών μελών, ή δέ Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας λαμβάνει μερίδιο 9 660 τόνων.
- 4 Στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ενώ σύμφωνα με την ισχύουσα, μέχρι το 1979, νομοθεσία ή συμμετοχή στα έθνικά ποσοστιαία μερίδια των προβλεπομένων από κοινοτικούς κανονισμούς ποσοστώσεων ελεφυλάσσετο σχεδόν αποκλειστικώς στους συνήθεις εισαγωγείς βοείου κρέατος καταγωγής τρίτων χωρών, ένα νέο σύστημα που έδραπέσθη με κανονιστική απόφαση του ύπουργού οικονομικών, της 19ης Δεκεμβρίου 1979, προέβλεπε για το 1980:
 - α) ότι ένα πρώτο μέρος του γερμανικού ποσοστιαίου μεριδίου, ίσο μέ τό 75 % της συνολικής ποσότητας, κατανέμεται μεταξύ των επιχειρηματιών, σύμφωνα μέ τις πραγματοποιηθείσες εισαγωγές, εκ του όποιου 85 % προορίζεται για τους εισαγωγείς κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρών και 15 % για τους εισαγωγείς κρέατος από την Κοινότητα.

- 6) ότι ένα δεύτερο μέρος, ίσο με τό 15 % του συνολικού ποσού κατανέμεται σύμφωνα με τις πραγματοποιηθείσες εξαγωγές, τόσο έντός, όσο και έκτός της Κοινής 'Αγοράς·
- γ) ότι τό υπόλοιπο μέρος, δηλαδή τό 10 % της συνολικής ποσότητας του γερμανικού ποσοστιαίου μεριδίου, κατανέμεται σύμφωνα με τις πραγματοποιηθείσες αγορές βοείου κρέατος από τόν γερμανικό οργανισμό παρεμβάσεως·
- δ) ότι ως έτη αναφοράς, λαμβάνονται σε όλες τις περιπτώσεις τά έτη 1977, 1978 και 1979.
- 5 Οί επιχειρήσεις Will, Trawako και Gedelfi, οί όποίες ως συνήθεις εισαγωγείς κατεψυγμένου βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρών είχαν μετάσχει κατά τά προηγούμενα έτη στην κατανομή του γερμανικού μεριδίου της ποσοστώσεως, υπέστησαν μείωση του μέρους πού τούς αναλογούσε μετά την έναρξη της ισχύος του νέου συστήματος έπειδή ηύξήθη ό αριθμός των συμμετεχόντων στην έν λόγω κατανομή. Και οί τρεις άνωτέρω επιχειρήσεις θεωρώντας ότι τό νέο αυτό σύστημα δέν ήταν σύμφωνο πρός τό κοινοτικό δίκαιο, ήσκησαν προσφυγή ένώπιον του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, με την όποία έζήτησαν τή χορήγηση άδειών εισαγωγής στό πλαίσιο της ποσοστώσεως για ποσότητα μεγαλύτερη εκείνης πού τούς είχε χορηγηθεί. Τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof, ένώπιον του όποίου ήσκησαν έφεση μετά την άπόρριψη των προσφυγών σε πρώτο βαθμό, υπέβαλε στό Δικαστήριο τά ακόλουθα προδικαστικά έρωτήματα:
- «1. Τό άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1979, περί ανοίγματος, κατανομής και τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας της διακρίσεως 02.01 Α II 6) του κοινού δασμολογίου (έτος 1980 ΑΒΙ. L 336 της 29ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 3) πρέπει νά έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι με την έφαρμογή του αίρεται ή ίση μεταχείριση των επιχειρηματιών πού είναι έγκατεστημένοι στά διάφορα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθ' όσον πρόκειται για την κατανομή από τά διάφορα κράτη μέλη των μεριδίων τους της συνολικής κοινοτικής δασμολογικής ποσοστώσεως για τό έτος 1980 του κατεψυγμένου βοείου κρέατος;
2. Τό άρθρο 7, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ είδ. έκδ. 03/003, σ. 72) πρέπει νά έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλεται νά εξασφαλισθεί ή γενική ίση μεταχείριση όλων όσων αγοράζουν προϊόντα από τόν έθνικό οργανισμό παρεμβάσεως μέχρι της περατώσεως κάθε έμπορικής πράξεως; "Η μήπως ή διάταξη αυτή επιτρέπει νά παρέχονται έκ των ύστερων, σ' ένα κράτος μέλος, στους αγοραστές προϊόντων από παρέμβαση, μέσω συμμετοχής σε μία κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, όφέλη τά όποία δέν παρέχονται στους αγοραστές αυτούς σε άλλα κράτη μέλη;

3. "Όταν ιδίως πρόκειται για ένισχυση πού χορηγείται από κρατικούς πόρους, συμβιδάζεται με τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ή παροχή μεριδίου από τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση του έτους 1980, για τό θόειο κρέας στους γερμανούς εισαγωγείς πού εισήγαγαν θόειο κρέας από κράτη μέλη τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και στους γερμανούς έξαγωγείς, ιδίως εκείνους πού έξήγαγαν θόειο κρέας σέ κράτη μέλη τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων;
4. "Ενδιαφερόμενος έπιχειρηματίας" κατά τήν έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 είναι επίσης και εκείνος πού αγοράζει θόειο κρέας σ' ένα κράτος μέλος και τό μεταπωλεί έν συνέχεια στό έξωτερικό;»

Έπί του πρώτου έρωτήματος

- 6 Μέ τό πρώτο έρώτημα, έρωτάται άν τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 διά τής έπιβολής στά κράτη μέλη τής ύποχρέωσης νά διασφαλίζουν τήν έλεύθερη συμμετοχή στά ποσοστιαία μερίδια πού τούς παραχωρούνται μόνον τών ενδιαφερομένων έπιχειρηματιών «πού είναι έγκατεστημένοι στό έδαφος τους», αίρει τήν ίση μεταχείριση τών έγκατεστημένων σέ διάφορα κράτη μέλη τής Κοινοτήτος έπιχειρηματιών, έφ' όσον διακρίνει μεταξύ έπιχειρηματιών, πού είναι έγκατεστημένοι σ' ένα κράτος μέλος και δύνανται νά μετάσχουν στό μερίδιο τής ποσοτώσεως πού έχει παραχωρηθεί στό κράτος αυτό, και εκείνων πού είναι έγκατεστημένοι σέ άλλα κράτη μέλη και δέν δύνανται νά μετάσχουν στήν κατανομή αυτή.
- 7 Τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79, όρίζει ότι «τά κράτη μέλη θεσπίζουν τίς άναγκαίες διατάξεις για νά έξασφαλίσουν σέ όλους τούς ενδιαφερομένους έπιχειρηματίες πού είναι έγκατεστημένοι στό έδαφος τους τήν έλεύθερη συμμετοχή στά ποσοστιαία μερίδια (τής κοινοτικής δασμολογικής ποσοτώσεως για τό θόειο κρέας) πού τούς έχουν παραχωρηθεί». Στήν τετάρτη αίτιολογική σκέψη του έν λόγω κανονισμού διευκρινίζεται ότι στήν περίπτωση δασμολογικής ποσοτώσεως μικρής σχετικώς ποσότητας, είναι δυνατό, χωρίς νά άλλοιώνεται ό κοινοτικός της χαρακτήρας, νά προβλεφθεί μία και μόνο κατανομή μεταξύ τών κρατών μελών και νά «άφεθεί στά κράτη μέλη ή έπιλογή του συστήματος διαχείρισεως τών ποσοστιαίων μεριδίων τους κατά τρόπο πού νά διασφαλίζεται όρθή, από οίκονομικής άπόψεως, κατανομή».
- 8 Πρέπει νά λεχθεί, κατ' άρχάς, ότι τό 1962 ή Κοινότης ανέλαβε, στό πλαίσιο τής γενικής συμφωνίας περί δασμών και έμπορίου (GATT), τήν ύποχρέωση νά

άνοιγει έτησίως κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας προελεύσεως τρίτων χωρών, ή όποία από τό 1980, καθορίσθη σέ 50 000 τόνους. Οί έν λόγω ποσοτώσεις, άνοίγονται έτησίως μέ κανονισμούς του Συμβουλίου οί όποιοι καθορίζουν τήν μεταξύ των κρατών μελών κατανομή και αφήνουν, μέ σχεδόν παρόμοια διατύπωση, στις άρχές των κρατών μελών τή διαχείριση των χορηγηθέντων ποσοστιαίων μεριδίων.

- 9 Στις άποφάσεις του τής 12ης Δεκεμβρίου 1973 (Grosoli, 131/73, Slg. 1973, σ. 1555) και τής 23ης Ιανουαρίου 1980 (Grosoli, 35/79, Slg. 1980, σ. 177), τό Δικαστήριο είχε ήδη τήν εύκαιρία νά τονίσει ότι ή διαχείριση των ποσοστιαίων μεριδίων αφήνεται στά κράτη μέλη, ώστε να προδοyn στήν κατανομή σύμφωνα μέ τους δικούς τους διοικητικούς κανόνες, ότι όμως ή παραπομπή στους κανόνες αυτούς, ή όποία γίνεται μέ τους άνωτέρω κανονισμούς, δέν πρέπει νά έκληφθει ως υπερβαίνουσα τό πλαίσιο των τεχνικών και διαδικαστικών κανόνων πού σκοπός τους είναι νά διασφαλίσουν τήν τήρηση του συνολικού ύψους τής ποσοτώσεως και τής ίσης μεταχειρίσεως των δικαιούχων.
- 10 'Η έρμηνεία αυτή, ή όποία καθορίζει τά όρια τής έξουσίας των κρατών μελών νά λαμβάνουν μέτρα διαχειρίσεως, ισχύει επίσης και για τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ό όποιος άνοίγει τήν δασμολογική ποσόστωση για τό έτος 1980 συμπερίλαμβανομένων των συνήθων διατάξεων περί διαχειρίσεως των ποσοστιαίων μεριδίων από τά κράτη μέλη.
- 11 'Επ' αυτής, λοιπόν, τής βάσεως πρέπει νά στηριχθεί ή άπάντηση στό έρώτημα του Hessischer Verwaltungsgerichtshof. Είναι άληθές ότι ένα κράτος μέλος υπερβαίνει τό πλαίσιο τής έξουσίας του διαχειρίσεως των ποσοτώσεων όταν θεσπίζει προϋποθέσεις χρησιμοποίησεως του μεριδίου του, οί όποιες αναφέρονται σέ στόχους οικονομικής πολιτικής πού δέν προβλέπονται από τις διατάξεις πού έθέσπισε ή Κοινότης' ούτε όμως τό γράμμα, ούτε οί στόχοι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79, ούτε άκόμη ό κοινοτικός χαρακτήρας τής δασμολογικής ποσοτώσεως έμποδίζουν ένα κράτος μέλος νά ρυθμίσει στό πλαίσιο τής έξουσίας διαχειρίσεως πού διαθέτει, τή συμμετοχή των ένδιαφερομένων επιχειρηματιών στό ποσοστιαίο μερίδιο πού του έχει χορηγηθεί. Στο πλαίσιο μίας όρθολογικής διαχειρίσεως αυτού του ποσοστιαίου μεριδίου δυνατόν νά άποδειχθεί λυσιτελής ή άκόμη άναγκαίο, υπό τις ειδικές συνθήκες τής αγοράς του κατεψυγμένου βοείου κρέατος σ' ένα κράτος μέλος, νά καθορισθούν οί διάφορες κατηγορίες των ένδιαφερομένων επιχειρηματιών και νά όρισθεί έκ των προτέρων ή συνολική ποσότης πού δύναται νά άπορροφήσει κάθε μία από τις κατηγορίες αυτές.

- 12 Ένα τέτοιο σύστημα διαχείρισεως, όπως διευκρίνισε τό Δικαστήριο στήν προαναφερθείσα απόφασή του τής 23ης Ιανουαρίου 1980, δέν υπερβαίνει τήν έξουσία πού έχει μεταβιβάσθει στό ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, έφ' όσον δέν έμποδίζει όρισμένους από τούς ενδιαφερομένους έπιχειρηματίες νά συμμετέχουν στό ποσοστιαίο μερίδιο πού έχει χορηγηθεί στό έν λόγω κράτος, οί δέ διάφορες κατηγορίες έπιχειρηματιών και οί συνολικές ποσότητες πού οί κατηγορίες αυτές δύνανται νά άπορροφήσουν δέν όρίζονται κατά τρόπο αυθαίρετο. Για νά τηρήσει τίς προϋποθέσεις αυτές ένα κράτος μέλος δυνατόν νά ύποχρεωθεί νά προσφύγει σέ πλήθος κριτηρίων.
- 13 Τά κριτήρια αυτά, σκοπός τών όποιών είναι νά διασφαλίσουν μία «άπό οικονομικής άπόψεως, όρθή κατανομή» δυνατόν νά διαφέρουν από τό ένα κράτος στό άλλο, ανάλογα μέ τήν οικονομική κατάσταση του κάθε κράτους. Άπό τά άνωτέρω προκύπτει ότι ή απαγόρευση κάθε διακρίσεως μεταξύ τών έπιχειρηματιών τής Κοινότητας, ή όποία δέν εφαρμόζεται παρά σέ παρόμοιες καταστάσεις, άφορά στήν προκειμένη περίπτωση άποκλειστικά τούς ενδιαφερομένους έπιχειρηματίες πού «είναι έγκατεστημένοι» στό έδαφος του κράτους μέλους πού έχει επιλέξει αυτό τό σύστημα διαχείρισεως.
- 14 Συνεπώς, στό πρώτο έρώτημα προσήκει ή άπάντηση ότι τό άρθρο 3, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 πρέπει νά έρμηνευθεί υπό τήν έννοια ότι τό σύστημα διαχείρισεως ενός έθνικού μεριδίου μιάς κοινοτικής δασμολογικής ποσοστάσεως για κατεψυγμένο βόειο κρέας, τό όποιο στηρίζεται σέ πλήθος κριτηρίων για τόν καθορισμό τών διαφόρων κατηγοριών τών ενδιαφερομένων έπιχειρηματιών, δέν θίγει τήν ίση μεταχείριση τών έν λόγω έπιχειρηματιών, έφ' όσον τό σύστημα αυτό εφαρμόζεται από τά ενδιαφερόμενα κράτη «σ' όλους τούς έγκατεστημένους στό έδαφος τους έπιχειρηματίες».

Έπί του δευτέρου έρωτήματος

- 15 Τό άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, τής 27ης Ιουνίου 1968, στό όποιο αναφέρεται τό δεύτερο έρώτημα πού ύπέβαλε τό έντικό δικαστήριο, όρίζει ότι «ή διάθεση τών προϊόντων πού αγοράζονται από τούς όργανισμούς παρεμβάσεως . . . γίνεται μέ τέτοιους όρους, ώστε νά άποφεύγεται κάθε διαταραχή τής αγοράς, καθώς και νά εξασφαλίζεται ή ισότητα προσβάσεως στά έμπορεύματα και ή ισότητα στή μεταχείριση τών αγοραστών». Οί προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη, ύποστηρίζουν ότι τό νέο σύστημα πού έθέσπισε ή Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας για τήν κατανομή του μερι-

δίου τής κοινοτικής ποσοστάσεως πού τής έχορηγήθη, αντίκειται στήν άνωτέρω διάταξη έφ' όσον έπιτρέπει νά συμμετάσχουν στήν κατανομή τής ποσοστάσεως — κατ' άναλογία 10 % τής συνολικής ποσότητας — οι άγοραστές κρέατος έκ τών άποθεμάτων τών όργανισμών παρεμβάσεως και ειδικότερα όσοι άγοράζουν από τόν γερμανικό όργανισμό παρεμβάσεως.

- 16 Οι προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη ύποστηρίζουν πρώτον ότι τό σύστημα αυτό προκαλεί διαταραχή τής άγοράς λόγω του ότι οι έγκατεστημένες στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας έπιχειρήσεις, οι όποιες άγόρασαν κρέας από τά άποθέματα παρεμβάσεως άποκομίζουν χρηματικά όφέλη από τή συμμετοχή τους στή δασμολογική ποσόστωση, ένω κάθε άλλη έπιχείρηση, έγκατεστημένη στό έδαφος άλλου κράτους μέλους άποκλείεται από τά όφέλη αυτά.
- 17 Τό έπιχείρημα αυτό δέν δύναται νά γίνει δεκτό. Πράγματι, ή γερμανική κανονιστική ρύθμιση περί κατανομής του έθνικού μεριδίου τής ποσοστάσεως δέν έπιφέρει διαταραχή τής άγοράς. Άντιθέτως, διευρύνουσα τόν άριθμό εκείνων πού συμμετέχουν στήν ποσόστωση, άποτρέπει τή δημιουργία προνομιακών καταστάσεων, οι όποιες άκριβώς δύναται νά έπιφέρουν διαταραχή τής άγοράς. Έπίσης αυτή ή ίδια ή συμμετοχή στά έμπορεύματα παρεμβάσεως δέν θίγεται. Ός πρός τό περαιτέρω όφελος πού δύναται νά άποκομίσει ό έγκατεστημένος στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας άγοραστής από τήν συμμετοχή του στήν ποσόστωση, σέ σχέση μέ τους έγκατεστημένους άλλου άνταγωνιστές του, πρόκειται και σ' αυτή άκόμη τήν περίπτωση για άναγκαία συνέπεια τής διαρθρώσεως του συστήματος, ή όποία άλλωστε άντισταθμίζεται από άλλα όφέλη, πού δυνατόν νά άποκομίζουν οι έπιχειρηματίες πού έχουν τήν έδρα τους σέ άλλα κράτη μέλη από τά συστήματα κατανομής πού αυτά έχουν θεσπίσει.
- 18 Οι προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη ισχυρίζονται περαιτέρω, ότι ή γερμανική ρύθμιση συνιστά παραβίαση τής άρχής τής ίσης μεταχειρίσεως τών έπιχειρηματιών τής Κοινότητας, έφ' όσον ή συμμετοχή στή δασμολογική ποσόστωση συνδέεται μόνο μέ άγορές από τόν γερμανικό όργανισμό παρεμβάσεως.
- 19 Σχετικώς πρός τά άνωτέρω πρέπει νά παρατηρηθεί ότι στίς άγορές ή πωλήσεις τών όργανισμών παρεμβάσεως βοείου κρέατος, πρέπει, σύμφωνα μέ τό κοινοτικό δίκαιο, νά δύναται νά μετάσχουν όλοι οι έπιχειρηματίες τής Κοινότητας. Είηαι λοιπόν άπαράδεκτο νά συνδέεται ένα οίκονομικό όφελος πού άπορρέει από μία κοινοτική ποσόστωση μέ τίς άγορές από ένα συγκεκριμένο όργανισμό παρεμβάσεως, όπως, στήν προκειμένη περίπτωση, από τό γερμανικό όργανισμό παρεμβάσεως.

- 20 Πρέπει, συνεπώς, νά δοθεί στό δεύτερο ἐρώτημα ή ἀπάντηση ότι τό γεγονός ότι ένα κράτος μέλος λαμβάνει επίσης ύπ' όψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς άγορές βοείου κρέατος από τά άποθέματα των όργανισμών παρεμβάσεως, ως κριτήριο κατανομής του μεριδίου του από τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, δέν συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68. Έν τούτοις, δέν δικαιολογείται νά λαμβάνονται ύπ' όψη μόνο οι άγορές από ένα συγκεκριμένο όργανισμό παρεμβάσεως.

Έπί του τρίτου έρωτήματος

- 21 Μέ τό τρίτο έρώτημα, τό έθνικό δικαστήριο έρωτά ούσιαστικώς, αν ή γερμανική ρύθμιση, επιτρέποντας νά συμμετάσχουν στην ποσόστωση οι γερμανοί εισαγωγείς που έχουν εισαγάγει βόειο κρέας από κράτη μέλη και οι γερμανοί εξαγωγείς που έχουν εξαγάγει βόειο κρέας σέ κράτη μέλη, παραδιάζει τίς αρχές τής κοινής οργανώσεως άγορών, καθώς και τήν απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπουν τά άρθρα 92 έπ. τής συνθήκης ΕΟΚ.
- 22 "Αν και τό πρόβλημα του αν τό επικρινόμενο σύστημα συμβιδάζεται μέ τήν κοινή οργάνωση άγοράς του βοείου κρέατος θά εξετασθεί καλύτερα μαζί μέ τό τέταρτο έρώτημα που υπέβαλε τό έθνικό δικαστήριο, ως προς τή φερομένη παραβίαση τής απαγορεύσεως των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει νά γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις των άρθρων 92 μέχρι 94 τής συνθήκης άφορούν «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τά κράτη ή μέ κρατικούς πόρους». Τό οικονομικό όφελος όμως που αποκομίζουν οι επιχειρηματίες από τή συμμετοχή τους στην κατανομή τής ποσοστώσεως δέν χορηγείται από κρατικούς πόρους, αλλά από κοινοτικούς πόρους, έφ' όσον ή μή καταβαλλομένη εισφορά αποτελεί μέρος των τελευταίων αυτών πόρων. Είναι βεβαίως άληθές ότι ή έννοια «ένισχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους» είναι ευρύτερη από τήν έννοια «κρατική ένισχυση», είναι όμως επίσης όρθό ότι ή πρώτη έννοια προϋποθέτει ότι οι πόροι, από τους όποιους χορηγείται ή ένισχυση, προέρχονται από τό κράτος μέλος.
- 23 'Η ένδεχομένη έσφαλμένη έφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, έστω και υπό μορφή έσφαλμένης κατανομής μιās δασμολογικής ποσοστώσεως δέν δύναται νά έκτιμηθεί παρά υπό τό πρίσμα τής παραβάσεως των σχετικών διατάξεων του έν λόγω δικαίου, χωρίς νά δύναται, άντιθέτως, νά θεωρηθεί ως κρατική ένισχυση ή ως χορηγούμενη από κρατικούς πόρους.
- 24 Στό τρίτο, συνεπώς, έρώτημα προσήκει ή απάντηση ότι τά μέτρα που λαμβάνει ένα κράτος μέλος και τά όποια περιορίζονται στην άπλή κατανομή μιās κοινο-

τικής δασμολογικής ποσοτώσεως, δέν συνιστοῦν ἐνίσχυση χορηγούμενη ἀπό τό κράτος ἢ ἀπό κρατικούς πόρους κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 92 μέχρι 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἐπί τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος

- 25 Μέ τό τέταρτο ἐρώτημα, τό ἐθνικό δικαστήριο ἐρωτᾷ οὐσιαστικῶς, ποιᾶ εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ «ἐνδιαφερομένου ἐπιχειρηματία» πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 καί ἂν ἡ ἔννοια αὐτή περιλαμβάνει τούς ἐπιχειρηματίες πού συμμετέχουν στό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο ἢ στίς ἐκτός τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐξαγωγές.
- 26 Τό Δικαστήριο ἔχει ἤδη ὑπογραμμίσει στήν προαναφερθεῖσα ἀπόφαση τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980 ὅτι ὁ ὅρος «ἐνδιαφερόμενοι ἐπιχειρηματίες», ὁ ὁποῖος ἀπαντᾶται σέ ὄλους τούς σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς πού ἀκολουθήσαν τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2861/77 «ἔχει εὐρύτερη σημασία ἀπό τήν ἔννοια ἐνδιαφερόμενοι εἰσαγωγεῖς πού ἀναφέρεται στούς προγενεστέρους κανονισμούς», ἂν δέ οἱ συνήθεις εἰσαγωγεῖς κατεψυγμένου βοείου κρέατος δέν δύνανται νά ἀποκλεισθοῦν ἀπό τό ὄφελος τῆς συμμετοχῆς στό ἐθνικό μερίδιο τῆς ποσοτώσεως «δέν εἶναι ἀναγκαστικῶς οἱ μόνοι ἐπιχειρηματίες πού ἐνδιαφέρονται γιά τό εἰσαγόμενο ὑπό πλεονεκτικές προϋποθέσεις κρέας».
- 27 Πράγματι, κάθε ἐπιχειρηματίας ἔχει συμφέρον συμμετοχῆς στήν κατανομή τῆς ποσοτώσεως, ὅταν πρόκειται νά ἀγοράσει ὀρεῖο κρέας εἴτε γιά νά τό μεταπωλήσει ὡς ἔμπορος εἴτε γιά νά τό χρησιμοποιήσει στή μεταποιητική βιομηχανία εἴτε γιά νά τό καταναλώσει εὐθέως. Τό συμφέρον, λοιπόν, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ ἐν λόγω κανόνας, εἶναι συμφέρον ἐνεστός.
- 28 Ἡ ὑπαρξη δεδαίως προγενεστέρων ἐμπορικῶν σχέσεων ἀποτελεῖ ἀξιόπιστη ἐνδειξη ὅτι ὑφίσταται πράγματι συμφέρον τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιχειρηματία καί πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τόσο γιά τή διατήρηση τῶν ὑπαρχόντων ἐμπορικῶν σχέσεων, ὅσο καί γιά τήν ἀποτροπή τῆς ἀπολήξεως τῆς συμμετοχῆς στήν ποσοστῶση σέ ἀπλή κερδοσκοπία, δέν δύνανται ὁμως νά θεωρηθεῖ ὡς ἀποκλειστική καί ἐπαρκής ἀπόδειξη περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ.
- 29 Ὑπό τήν ἔννοια αὐτή, τό γεγονός ὅτι οἱ ἐξαγωγεῖς κρέατος περιλαμβάνονται σ' αὐτούς πού ἀποκομίζουν ὄφελος ἀπό τήν κατανομή τοῦ γερμανικοῦ μεριδίου τῆς ποσοστῶσεως GATT δέν ἀντιβαίνει πρὸς τό κοινοτικό δίκαιο. Αὐτό ἰσχύει

τόσο ως προς τις επιχειρήσεις, οι οποίες εξάγουν προς τρίτες χώρες, όσο και ως προς τις εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας. Οι σκέψεις αυτές ισχύουν και για τους επιχειρηματίες που πραγματοποίησαν εισαγωγές βοείου κρέατος από άλλα κράτη μέλη.

- 30 Πράγματι, σκοπός του νέου γερμανικού συστήματος είναι να διευρύνει τον κύκλο εκείνων που μετέχουν στην ποσόστωση και να αποτρέψει την συγκέντρωση του οικονομικού όφελους σε μόνους τους εισαγωγείς βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρών, πράγμα που δεν αντιβαίνει ούτε προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ούτε προς άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Ό εϋρύτερος καταμερισμός των ωφελημάτων που προκύπτουν από τη συμμετοχή σε μία ποσόστωση μάλλον εϋνοεί την παγίωση ΐσων δρών ανταγωνισμού, παρά νοθεύει τον ανταγωνισμό εντός της Κοινής Άγοράς ή εκτός αυτής.
- 31 Συνεπώς, στό τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί ή απάντηση ότι τό γεγονός ότι ένα κράτος μέλος λαμβάνει επίσης ύπ' όψη του τις εισαγωγές ή τις εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη και τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες όταν προβαίνει στην κατανομή του μεριδίου του από την κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για τό κατεψυγμένο βόειο κρέας δεν συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου.

Έπί των δικαστικών έξόδων

- 32 Τά έξοδα στά όποια υπεβλήθησαν ή Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και ή Έπιτροπή των Εϋρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι όποιες κατέθεσαν παρατηρήσεις στό Δικαστήριο, δέν αποδίδονται. Δεδομένου ότι ή παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κυρίας δίκης τόν χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ένάπιον του έθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό έναπόκειται να άποφανθεί επί των δικαστικών έξόδων.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof μέ διατάξεις της 25ης Ίουνίου 1981, άποφαίνεται:

- 1) Τό άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2956/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, πρέπει να έρμηνευθεί υπό την έννοια ότι**

τό σύστημα διαχειρίσεως ενός έθνικου ποσοστιαίου μεριδίου μιᾶς κοινοτικής δασμολογικής ποσοστῶσεως γιά κατεψυγμένο βόειο κρέας, τό ὁποῖο στηρίζεται σέ πλήθος κριτηρίων γιά τόν καθορισμό τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν, δέν θίγει τήν ἴση μεταχείριση τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρηματιῶν, ἐφ' ὅσον τό σύστημα αὐτό ἐφαρμόζεται ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα κράτη «σ' ὅλους τούς ἐγκατεστημένους στό ἔδαφος τους ἐπιχειρηματίες».

- 2) Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές βοείου κρέατος ἀπό τά ἀποθέματα τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριο κατανομῆς τοῦ μεριδίου ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἀρθροῦ 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968. Ἐν τούτοις, δέν δικαιολογεῖται νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὄργανισμό παρεμβάσεως.
- 3) Τά μέτρα πού λαμβάνει ἕνα κράτος μέλος καί τά ὁποῖα περιορίζονται στήν ἀπλή κατανομή μιᾶς κοινοτικής δασμολογικής ποσοστῶσεως, δέν συνιστοῦν ἐνίσχυση χορηγουμένη ἀπό τό κράτος ἢ ἀπό κρατικούς πόρους κατά τήν ἔννοια τῶν ἀρθρῶν 92 μέχρι 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.
- 4) Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του τίς εἰσαγωγές ἢ τίς ἐξαγωγές βοείου κρέατος πρὸς ἄλλα κράτη μέλη ἢ τίς ἐξαγωγές πρὸς τρίτες χῶρες ὅταν προβαίνει στήν κατανομή τοῦ μεριδίου του ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου.

Mertens de Wilmars

Everling

Χλωρός

Pescatore

Mackenzie Stuart

Bosco

Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 13 Ὀκτωβρίου 1982.

Ὁ γραμματεὺς

Ὁ πρόεδρος

κ.ά.α.

J. A. Pompe

J. Mertens de Wilmars

Βοηθὸς γραμματεὺς